

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Qvae Ad Vicarivm Dioecesanum propriè spectant. Tit. I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

QVÆ AD VICARIVM
Dioecesanum proprie spectant.

TIT. I.

Tit. de Vic.
foran. const.
pag. 22.

Vm in Concilio Prouincia-
li primo de Vicariis Foran-
neis dioecesanisve creandis
Decretum est, ea sanè ipsi
cura commissa fuit, ut certis
quibusdam legibus parochiales in dioe-
cesi conuentus haberent.

Quas quidem leges, & plerasque alias
ceteris deinceps Synodis Prouinciali-
bus ad id munus rite rectèq; obeundum
constitutas, hoc libro distinctius atque
enucleatius explicari, operæ pretium es-
se censuimus.

Illud igitur Vicarius dioecesanus, ad
quem horum conuentuum præcipua cu-
ra delata est, in animo propositum fi-
xumq; habeat, se munus atq; adeo onus
sustinere non leuè, sed graue admodum,
ac planè multiplex: in quo scilicet cleri
pietas, moderatio morum, obedientia,
rerum sacrarum studia, & virtutum exer-
citationes continentur: quæ omnis sa-
cerdotalis clericalisque disciplinæ fir-
mamenta ac præsidia sunt maxima.

Quamobrem is cum semper, omniq; lo-
co, tum verò in huius muneris sui admi-
nistratiõne, talem, & diuinæ charitatis
ardore, & sacrarum rerum studio, & vi-
tæ morumq; integritate, & doctrina, &
virtutum officijs, sanctèq; factis se præ-
beat ac præstet, vt clerus cuius curam
gerit, exemplis præclaris in dies magis
atque magis in omnes piè rectèq; agen-
di partes conformatus, religione & san-
ctitate florens, fructus ferat fidelibus sa-
lutares & vberriimos.

Et verò in primis hæc dioecesanarum con-
gregationum instituta & præcepta, ex de-
cretis prouincialibus, & aliquo discipli-
næ vsu rationibusq; sumpta, non memo-
ria solùm comprehendat, sed et, id quod
caput est, in omnem executionem, om-
nemq; rei benè gerendæ consuetudinem,
quoties occasio feret, rectè inducat.

Quò plus autem subsidij ad eam ip-
sam rem sibi comparabit, eò in omnes
partes utilior erit muneris sui functio
atque administratio.

Quamobrem sæpenumero Episcopum,
cuius auctoritate consilioq; potissimum
niti debet, accuratè consulat, non solùm
de ijs, quæ his præceptionibus exequen-
dis vsui atque adiumento esse possunt,
verùm etiam si quæ aliquando incide-
rint, quæ vel dubia, vel difficilia expli-
canda sint.

Quæ verò in munere sibi commissio re-
ctè gerendo partes sint, facile ex ijs per-
spiciet, quæ mox infra commonstratur.
Primò ipse Vicarius duodecim ante die-
bus quàm stata congregationis dies ve-
nerit, de illius & die certo, & loco vbi
futura est, Episcopum per literas certio-
rem faciat: vt si quando voluerit, aut ip-
se, aut eius iussu Visitator, aliusve quem
maluerit, congregationi præfens in tem-
pore adesse possit.

Ad locum, qui congregationis futuræ
causa indictus est, summo mane primus
omnium sese conferat: postremus inde
discedat.

Ad quæstiones, quæ de casibus conscien-
tiæ proponuntur explicandas, præmedi-
tatus ita accedat, vt theologos etiam,
aut iuris pontifici peritos, si res feret,
in consilium adhibeat: & sic quidè aptè,
grauiter, doctè, & sententiam suam expo-
nere, & eius rationem reddere possit, nõ
sine aliorum qui adsunt, consensione.

Eo ipso conuētus die antequam in viam
se det, summo mane Missam celebret, ni-
si aliquando secus sibi videatur.

Vbi primùm ad constitutum congrega-
tionis locum peruenerit, ecclesiã perpe-
sta, apparatusque omni, copiam sui popu-
lo faciet, ita vt secum colloqui agereq;
facile ille possit, si quid fortassè velit,
quod ad Dei cultum, Ecclesiæ ve orna-
tum amplificandum, conseruandumque,
aut ad animarum salutem spectet.

Quo in audiendi munere tã diu versabitur,
quoad iniriũ fiet officij p defunctis.
Cui officio omnino inter sit, reliquis oc-
cupationibus intermissis.

Si uerò infirma ualetudine, aut alia in-
sta causa impeditus, conuentui, q ad con-
stitutam diem indictus est, interesse ipse
non poterit, in aliam diem ne eum pro-
roget aut differat: sed eius loco præfens
adsit is, quem Episcopus substituerit,
aut quem ipse Vicarius delegauerit.

QVI